

En spelmans jordafärd. Die Beerdigung eines Spielmannes.

(Dan Andersson.)

Övers.: Sven Scholander.

Sven Scholander
1926.

Marcia funebre.

Recit. o.
Sång.

Förr-än
Ek' auf

Luta
(a piacere).

p sempre e cresc.

Luta.

Piano.

ro - sig mor-gon ly - ser ö-ver Him-mel-mo-ra kamm, se då bärs där ut en död från Ber-ga - by. Ö - ver
Him-mel-mo-ras Bergkamm ro-sig steht der Morgenschein aus dem Ber- ga-dorf ein Grab-ge-fol-ge geht. Lang-sam

Dikten halvt reciteras, halvt sjunges, allt eftersom den utförande känner det och är i stämning. 1^a strofen må härvidlag blott tjäna som exempel, men kan av den föredragande efter behag omläggas. En huvudsak är att lutan hela tiden aldrig släpper av stämförningen, vare sig den ligger i basen eller i diskanten.
(Das Gedicht wird halb recitiert, halb nach der auf der Laute stets begleitenden Melodie gesungen, ganz nach Gefühl und Stimmung des Vortragenden. Strophe 1 mag als Beispiel dienen: Sonst nach Belieben variiert.)

bac - kar - nas små blom - mor går det tys - ta tå - get fram un - der
 wird der Sarg ge - tra - gen ü - ber Hän - ge, Moos und Stein un - term

sempre ben marcato

mor - gon - him - melns sva - la, grå - a sky. Tung - a
 Him - mel grau, wo kühl der Nacht - wind weht. Schwe - re

stöv - lar ta - ga steg ö - ver ro - sen - sål - lad teg, tung - a
 Stie - fel tre - ten sacht ü - ber Ro - sen - blü - ten - pracht, schwe - re

mf

